

Resolució sobre un treball digne i un sistema públic de pensions per a tothom

La globalització neoliberal ha utilitzat com a eina per a la maximització dels seus guanys la desregulació absoluta del mercat de treball, acompanyada de la individualització de les relacions laborals i la pèrdua de capacitat contractual i mobilitzadora dels treballadors i treballadores, així com dels sindicats de classe.

En el cas de l'Estat espanyol, un dels principals camps de prova dels últims anys, els Governos del PSOE i el PP han imposat, amb el suport de l'aleshores CiU, reformes legals que han provocat forts desequilibris en les relacions laborals, augmentant la capacitat d'imposició de les empreses i afeblint el sistema de convenis col·lectius, amb conseqüències com la destrucció massiva de llocs de treball, la precarització extrema dels drets i condicions laborals i una disminució preocupant dels salaris, però sobretot la piconadora dels drets socials i laborals més important dels darrers 30 anys.

L'abaratiment d'un acomiadament que ja era lliure, la pèrdua de poder adquisitiu dels salaris, la desaparició de l'eficàcia ultraactiva dels convenis col·lectius, la prevalença del conveni d'empresa sobre el sectorial, o la pèrdua de la capacitat negociadora dels representants dels treballadors/es, que han originat una disminució de la seva capacitat de mobilització per a plantar cara a les reformes i retallades permanents; constitueixen alguns dels principals elements de l'atac continu a les condicions laborals i de vida de les classes treballadores al nostre país.

Davant aquest model basat en la desregulació, la precarietat laboral i vital i els baixos costos laborals, que ens ha portat a l'actual crisi, EUIA apostem per la creació de treball digne, estable, segur, de qualitat i amb drets, quelcom imprescindible per una sortida social de la crisi. Crear ocupació de qualitat, que afavoreixi la conciliació personal i faciliti la desmercantilització de la vida, amb l'horitzó de la plena ocupació en sectors de transició energètica i ecològica i de l'estat del benestar, a partir d'un pla de creació d'ocupació i atenció a la igualtat d'oportunitats.

Per fer front a aquesta realitat proposem un canvi en profunditat en l'orientació del model de relacions laborals, i **IMPULSAR UNA LLEI PER A GARANTIR EL DRET A UN TREBALL DIGNE**, que:

1. Derogui les reformes laborals de PP i PSOE per injustes i inútils. Donar compliment als tractats internacionals ratificats per l'Estat espanyol en la matèria, entre els que cal destacar: Carta Social Europea, Directiva de Treball Temporal, Convenis de l'OIT.
2. Substitueixi la normativa derogada per una llei que defineixi un sistema de relacions laborals: garantista del dret a un treball digne i en matèria d'igualtat a l'accés a l'ocupació, relacions laborals, salaris, Formació Professional, contractació, organització del treball, acomiadament, negociació col·lectiva i mútues col·laboradores de la Seguretat Social.
3. Derogui la reforma de les prestacions i subsidis de desocupació.
4. Reformi el sistema de pensions per a garantir pensions dignes per a tothom. Cal reforçar un sistema públic de pensions dignes per a tothom.

L'ocupació, la dignitat de les condicions de vida i treball, i el canvi de model productiu són alguns dels objectius a aconseguir per tal de sortir de la crisi econòmica amb més justícia social. Una reforma fiscal justa i progressiva i l'enfortiment del sistema públic de pensions són alguns dels mitjans imprescindibles per assolir-ho.

EUiA ens hem oposat públicament a les reformes de les pensions posades en marxa pels governs espanyols i que retallen el sistema públic, augmentant l'edat de jubilació dels 65 als 67 anys, suprimint la garantia d'actualització de la quantia de les pensions i augmentant el període de càlcul de les mateixes. Unes mesures injustes, innecessàries i insolidàries, que fan pagar la crisi als treballadors/es; i que s'afegeixen a l'empitjorament que han patit els últims anys altres prestacions com la d'invalidesa o la d'Incapacitat Temporal, defraudant les expectatives i l'historial de cotització d'amples sectors de la població.

Per a EUiA és insostenible la contínua afirmació que el sistema públic de pensions està en perill. Es tracta d'una afirmació basada en estudis totalment esbiaixats i interessats, publicats pels mateixos bancs i caixes, rescatats amb 90.000 milions d'euros dels contribuents. El Govern espanyol pretén, una vegada més (igual que ha fet en matèria tributària) recompensar els sectors financers i empresarials que han provocat la situació actual i que la crisi la paguin els treballadors i les treballadores, convencent-los de la necessitat dels plans privats de pensions que, casualment, els permeten obtenir guanys milionaris (2,1% anual sobre el total de cada pla).

A l'Estat espanyol hi ha més de 4 milions de persones en atur. Per a EUiA no és moment d'allargar la vida laboral, sinó de crear ocupació i repartir l'existent, és a dir, treballar menys per a treballar tothom.

EUiA insistim en la necessitat de reforçar l'estructura d'ingressos del sistema de pensions enlloc de retallar les prestacions i a aquest efecte, per tal de garantir la viabilitat i fortalesa del sistema, considerem necessària l'adopció de mesures estructurals de manteniment del sistema, com la derogació de les reformes de pensions de PP i PSOE, l'increment de la pensió mínima contributiva fins al SMI, combatre l'economia submergida i gestionar plans de pensions públics.

Cal garantir un finançament suficient del sistema públic de pensions, plantejant-se un finançament mixt a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat, i en què la Seguretat Social pugui rebre part dels seus ingressos del sistema tributari.

Mentre aquests governs, enlloc de garantir els drets més elementals de la ciutadania i el seu benestar, estan entestats a criminalitzar la resposta d'aquells que confronten les mesures imposades al dictat de la Troika, perseguint els treballadors/es que exerceixen el seu legítim dret de vaga, un dret fonamental reconegut per la Constitució, la contínua agressió empresarial als drets laborals queda en la més absoluta de les impunitats. Airbus, Coca-Cola, Panrico, Indra, Isma i Dani, Alfon, Metro BCN... en són només alguns exemples.

EUiA reivindicuem la derogació de l'art. 315.3 del Codi Penal i la 'Llei Mordassa', així com la lliure absolució dels més de 260 delegats i delegades processats pel lliure exercici del dret de vaga.

VAGA NO ÉS DELICTE! PROU REPRESSIÓ!

Resolució sobre una societat d'acollida

EUiA ens reclamem de la cultura de la pau i la defensa dels Drets Humans. Entenem que les polítiques de Solidaritat, Cooperació al Desenvolupament, Drets Humans i Pau han de constituir els eixos principals de la política exterior, amb l'horitzó de la reducció de les desigualtats de desenvolupament, i enfocats a la reducció de la pobresa i l'establiment d'estàndards socials internacionals.

La futura aprovació del TTIP, el TISA, actualment en procés avançat de negociació (secret, soterrat i altament antidemocràtic) entre els Estats Units d'Amèrica i la Unió Europea, així com el Tractat CETA amb el Canadà suposen:

- Pèrdua de drets laborals i de representació col·lectiva dels treballadors/es.
- Privatització de serveis públics.
- Rebaixa dels estàndards europeus en matèria sanitària, mediambiental i de drets dels consumidors i les consumidores.
- Subordinació dels interessos comercials a les empreses transnacionals, elevades al mateix rang jurídic dels estats, quan es vegi reduïda la seva expectativa de guanys per l'acció legislativa sobirana dels mateixos.

EUiA considerem que per fer-ho possible no es pot transigir amb aquests plantejaments. Els Drets Humans no són negociables: no és possible plantejar que siguin subordinables a elements de política econòmica o altres interessos de la política exterior.

La creació d'una societat integradora i la promoció de la pau no s'aconsegueix mitjançant la preparació per la guerra. Els recursos destinats a l'exèrcit o a les missions militars estrangeres no són útils per a desterrar la guerra com a eina per resoldre els conflictes internacionals. La indústria armamentística a l'Estat espanyol no és aliena a la vulneració dels Drets Humans i el Dret Internacional Humanitari a indrets com Israel, on s'utilitzen per a les ofensives militars israelianes a Gaza, o la repressió de les protestes i la dissidència política a Bahrain.

Un exemple el tenim a l'emergència humanitària entorn a la situació dels i les refugiades; milions de persones refugiades fugint de la guerra i la pobresa necessiten una societat que els respecti com a persones i els aculli en plenitud de drets, mentre l'únic que troben és una custòdia malaltissa de fronteres i el seu confinament i deportació com si es tractés de terroristes i no de persones desitjoses de formar part d'una societat integradora que els permeti refer la seva vida.

El 18 de març passat, els líders europeus van signar un acord amb Turquia, que més enllà del seu caràcter vulnerador dels més elementals aspectes de la legalitat internacional, posa en major risc a aquestes persones justificant la devolució a un país com Turquia, que ha demostrat no només que no garanteix els Drets Humans i la seva protecció, sinó que amb la repressió desfermada arran del cop d'estat d'aquest estiu, acredita a diari la utilització de la seva vulneració com a estratègia d'estat.

Un acord que, per a EUiA, propicia el naufragi de l'Europa Social, abandonant els valors que la definien com un espai comú de llibertat, seguretat i justícia, fundada sobre els valors de la dignitat humana, la llibertat, la igualtat i la solidaritat, en una

nova passa cap a la militarització de les fronteres europees; utilitzant a les persones com a moneda de canvi econòmica.

EUiA denunciem les injustes polítiques europees de migració i asil, que lluny de donar una resposta solidària, basada en el respecte als Drets Humans de les persones migrants i refugiades, han posat en greu risc les vides de milers de persones, convertint la mar Mediterrània en una fossa comuna on han perdut la vida milers intentant fugir de la guerra i la misèria.

EUiA exigim a la Unió Europea i als seus estats membres:

- Canviar les polítiques de migració i asil, posant al centre les persones i els seus drets.
- El tancament dels Centres d'Internament d'Estrangers (CIE), que no respecten els drets humans i la legalitat, provocant discriminacions i racisme institucional.
- Complir la legalitat europea i internacional.
- Denunciar la vigència de l'acord UE-Turquia.
- Habilitar vies legals i segures per a les persones refugiades.
- Garantir una acollida digna i adequada protecció a les persones asilades i refugiades.

Una acollida digna i adequada com la propiciada per la xarxa de ciutats refugi, que representa milions de ciutadans i ciutadanes i centenars de municipis com Barcelona, Atenes, Berlín i Amsterdam, que estan donant una lliçó als governs de la UE i que, amb les seves polítiques estan demostrant com es pot trencar amb la insolidaritat de Brussel·les i plantar cara al racisme i la xenofòbia de l'extrema dreta.

La mateixa solidaritat mostrada pels integrants de les Brigades Internacionals, ara que es commemora el seu 80è aniversari, i que representen el millor d'una Europa -la de les classes treballadores- capaç de lluitar generosament arreu pels drets i llibertats, superant les fronteres, front l'amenaça del feixisme.

Temes tots ells objecte de debat al Congrés del Partit de l'Esquerra Europea (PEE), que tindrà lloc entre el 16 i el 18 de desembre a Berlín amb la participació d'EUiA, compromesa com a membre fundadora en la construcció d'una Europa que permeti a la gent prendre el control sobre les decisions econòmiques, viure en igualtat de drets, treballant per la pau i no per la guerra i la por, amb una política digna d'acollida a persones migrades i refugiades.

UN ALTRE MÓN ÉS POSSIBLE!

Resolució sobre serveis cent per cent públics, universals i de qualitat

EUiA defensem un sistema de serveis de ciutadania públic, universal, equitatiu, laic, solidari, integral i de qualitat garantida.

EUiA reivindiquem els serveis públics com un dels pilars de l'estat del benestar, garantia de les necessitats bàsiques de la ciutadania i eina de promoció de l'autonomia personal, la igualtat de drets i d'oportunitats i el desenvolupament de les capacitats personals.

La profunda crisi que vivim colpeja durament la ciutadania, afectant les polítiques de retallades fonamentalment a determinats serveis essencials com l'educació, l'habitatge, la salut, així com les condicions laborals d'aquelles persones que hi treballen.

El retrocés de les polítiques socials dels governs de CDC, PP i PSOE ens porta, avui, a un agreujament de la fractura social, de la cohesió social així com de la igualtat d'accés als serveis i l'equitat territorial. La desigualtat social ha augmentat i ens afecta a totes les facetes de la nostra existència, endurant les nostres condicions de vida, i afectant particularment a la salut.

Les retallades pressupostàries entre el 2010 i el 2014 han estat contínues, i han suposat baixades salarials, reducció de plantilles i menys recursos, tancament de punts d'atenció i servei continuats, sobrecàrrega laboral que ha provocat, per exemple, llistes d'espera superiors a 48 hores per a tenir visita amb el metge de capçalera, o l'augment del ràtio d'alumnes per professor/a al sistema educatiu, entre d'altres.

EUiA considerem una prioritat la recuperació dels drets dels treballadors i treballadores públics i la recuperació de les plantilles amb la convocatòria de noves oposicions. Exigim que tant el Govern de l'Estat com els diversos governs autonòmics comencin a complir les sentències del Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre contractes temporals successius, i que al sector públic són un element clau per evitar el desmantellament dels drets de ciutadania.

I malgrat la reducció pressupostària, s'ha produït un important transvasament dels ingressos produïts per la prestació de serveis públics al sector privat: privatitzacions, concerts educatius per escoles d'elit, finançament per l'església, externalització en la prestació de serveis, o més recentment plantejaments com el de destinar molts milions d'euros a la compra d'un hospital privat, en lloc d'invertir en revertir i recuperar les privatitzacions, els dispositius i els drets arrabassats.

EUiA no acceptem l'actual model que permet que empreses privades rebin milers de milions de diner públic en forma de concerts sense cap tipus de control. Hi ha alternatives, situant les persones, els seus drets i les necessitats al centre de la política, i posant fre a la desigualtat en l'accés als serveis públics que suposa en molts casos l'única contenció front a l'exclusió social, permetent a les persones subvenir

amb dignitat les seves necessitats més elementals. I per a tot això són necessaris uns drets de ciutadania:

- **Universals**, per a tota la ciutadania amb independència de la seva situació legal o de residència.
- **Cent per cent públics**. Exigim la reversió de totes les retallades i diem “fora l’activitat privada de la pública”.
- **Accessibles**, sense discriminacions, per a totes les persones en funció de les seves necessitats.
- **Continuats**, garantint l’atenció a les famílies pel mateix equip de professionals.
- **Integrals**, amb una visió de les persones i de la comunitat que tingui en compte les condicions econòmiques, físiques, psicològiques i socials.
- **Resolutius**, per donar respostes a les necessitats de la població.
- **Preventius**, amb el desenvolupament de polítiques comunitàries de promoció i de prevenció.
- **Coordinats**, amb els diversos dispositius d’atenció a les persones, establint criteris de proximitat, resolutius i que garanteixin l’atenció de qualitat, evitant els desplaçaments i el número de derivacions.
- **Participatius**. El sistema públic de servei d’atenció a les persones és patrimoni de tota la ciutadania. Defensem una política que tingui en compte la participació democràtica dels treballadors i treballadores, de la ciutadania, en la planificació i en la presa de decisions. Proposem la creació del Consells Socials de la Ciutadania, a nivell territorial i dels diferents serveis públics. La seva implantació ens permetria conèixer les necessitats i establir xarxes de col·laboració ciutadana en la planificació dels serveis i en tot allò que tingui a veure amb l’atenció al territori. Ens permetria, també, lluitar amb més eficàcia contra la corrupció, afavorint la transparència.

EUiA considerem que cal treballar per l’obertura d’un Nou Procés Constituent per a decidir i per a blindar amb propostes i compromisos concrets el caràcter públic, universal i de qualitat de tots els serveis de ciutadania.

Resolució sobre una universitat gratuïta i de suport a la mobilització del 17 de novembre

L'educació superior, i sobretot la universitària, té un paper fonamental en tota societat. No només prepara professionals i quadres tècnics, sinó que és el principal motor per a la investigació i la innovació en tots els terrenys. El futur de tot país està lligat a la capacitat de formar a les persones més joves en el pensament crític, racional i científic, per tal d'avançar en la creació de noves idees que els permeti assolir majors quotes de progrés social, econòmic, tecnològic i cultural.

Contra aquestes premisses, entre el 2009 i el 2011 es van implementar grans pujades en les taxes universitàries que representen una gran limitació en l'accés universal al dret a l'educació. A la vegada, amb la implementació del 3+2, sistema pel qual alguns graus passaran a ser de tres anys, es fa indispensable cursar un Màster Universitari, d'almenys 2 anys, per poder accedir a l'exercici acreditat de la professió per la qual s'ha estudiat. Tenint present això i l'increment exponencial dels preus dels Màster i les taxes als Graus Superiors de Formació Professional, podem afirmar que avui no es garanteix l'accés universal a l'educació superior.

Tot recordant l'article 26.1 de la Declaració Universal de Drets Humans, que expressa que *"Tota persona té dret a l'educació. L'educació ha de ser gratuïta, si més no, en la instrucció elemental i fonamental. La instrucció elemental serà obligatòria. L'ensenyament tècnic i professional es posarà a l'abast de tothom, i l'accés a l'ensenyament superior serà igual per a tothom en funció dels mèrits respectius."*, les institucions han de treballar per fer real l'accés a la universitat, com a màxima expressió de l'ensenyament tècnic i professional.

Ara per ara, ni el govern de l'estat Espanyol, ni el govern de Junts pel Sí, mostren una clara disposició per fer-ho realitat. Per això, el moviment estudiantil, des de la seva expressió de base, les assemblees de facultat, fins a les estructures de representació institucional pròpies com el Consell de l'Estudiantat Universitari de Catalunya o el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, passant pels sindicats d'estudiants com l'AEP, l'AJEC o el SEPC han iniciat una campanya de mobilitzacions per aconseguir la gratuïtat en l'accés a la universitat.

És per això que Esquerra Unida i Alternativa, en la seva aposta per l'educació pública i de qualitat, es compromet a lluitar per construir un model universitari completament públic i gratuït, accessible als fills i les filles de la classe treballadora. Així doncs, EUiA exigeix al govern de la Generalitat que compleixi amb els acords de la resolució aprovada al Parlament de Catalunya, que insta al Govern a rebaixar les taxes universitàries un 30% per al curs vinent.

Esquerra Unida i Alternativa dóna tot el seu suport a la mobilització per una universitat gratuïta convocada per al 17 de novembre, Dia Internacional de l'Estudiantat. Des de la convicció que la lluita és imprescindible per aconseguir més drets, es posa al costat del moviment estudiantil i s'ofereix com a instrument per aconseguir els seus objectius.

Resolució sobre justícia de gènere. Prou violències masclistes

Les dones treballem de forma remunerada o no. Fem dobles i triples jornades treballant dins i fora de casa o, fins i tot, a més llocs quan cal ocupar-se de la cura d'infants o familiars grans o amb malalties. I ho fem de manera desigual, assumint càrregues desproporcionades i que són abordades de forma discriminatòria. I, malgrat les conquestes assolides per les lluites feministes, la crisi econòmica, social i de valors instal·lada a la nostra societat i les seves polítiques en favor de la desigualtat i austericides ens mostren un balanç devastador sobre els drets de les dones, que patim com a mínim una doble explotació: de classe i de gènere.

L'Organització Internacional del Treball (OIT) va alertar que Espanya és el país desenvolupat on més han augmentat les desigualtats. La reforma laboral, les retallades salarials, la destrucció de llocs de treball, la manca de promoció professional i l'augment dels treballs a temps parcial han tingut efectes directes en l'augment de la bretxa salarial de gènere. Factors com la segregació de gènere en els rols laborals i familiars, amb atribucions tradicionals a homes i dones, així com la manca de recursos i serveis públics, són determinants en l'explotació i la vulneració dels drets econòmics de les dones.

I més recentment, l'informe sobre igualtat del Fòrum Econòmic Mundial ha fet públic que la bretxa social i econòmica entre homes i dones és més gran que al 2008, i el salari és l'element que més influeix en aquesta discriminació. I es calcula que no es corregirà fins d'aquí 170 anys.

Mentrestant, les polítiques públiques amb retallades en drets de ciutadania com la salut, l'educació, la dependència i les polítiques d'igualtat fan incrementar les desigualtats socials i de gènere, reduint els nostres drets pel que fa a l'accés als serveis públics, distribució de la renda, edat i origen o accés a l'ocupació.

Una desigualtat que es tradueix en una profunda precarietat vital, que afecta a totes les facetes de la vida de les dones, que experimentem a tots els espais i que els últims anys s'ha situat a uns nivells insostenibles:

En primer lloc, perquè malgrat els treballs no són només les activitats productives sinó també les reproductives que sostenen la vida humana, només el treball productiu té un valor reconegut, i les dones continuem patint l'opressió que aquest sistema genera i ha accentuat; les desigualtats avancen i els drets i llibertats reculen. Per aconseguir i garantir els nostres drets considerem que el treball, tant productiu com reproductiu, s'ha d'establir al servei del benestar de les persones i no dels mercats, defensant els serveis i béns públics que cobreixen les necessitats de la població per l'alliberament de la dona en les feines "femenines" de cura i avançar en la construcció d'una societat amb responsabilitat col·lectiva.

I en segon lloc, com a resultat de les violències que s'exerceixen estructuralment sobre les dones.

Violència de caràcter econòmic, amb salaris més baixos. Avui, la bretxa salarial és 8 punts més alta que al 2008. Les dones cobrem actualment -segons dades de 2015- salaris un 24,8% inferiors als dels homes. Mentre el sou mig a Catalunya dels homes

és de 27.836€/any, el de les dones és de 20.931€. La conseqüència d'aquest fet és que les dones treballem 79 dies a l'any de forma gratuïta i que deixem de rebre entre 6.000 i 9.000€ cada any, en funció del lloc i la categoria laboral.

I com a resultat de l'anterior, prestacions d'atur més baixes, pensions més baixes i, fins i tot, exclusió de la possibilitat de rebre una pensió, especialment després de les últimes reformes. Moltes dones no tenim carreres de cotització que ens permetin accedir-hi, malgrat haver treballat tota la vida en feines invisibilitzades, no remunerades, amb jornades de treball a temps parcial, quan no directament a l'economia submergida.

Però també violència física: violència masclista, en una societat patriarcal que reacciona contra la capacitat de viure autònomament, arribant a l'extermini físic. Tenim molt presents les més de 72 companyes que han estat assassinades en el que portem de 2016, recordant totes aquelles dones que s'ha assassinat per violència masclista al llarg de la història, sota l'emparedament d'una societat heteropatriarcal i amb la complaença d'un Estat que mira cap a una altra banda pel que fa a la implementació de polítiques efectives contra la violència de gènere.

Violència com a resultat de la cultura de la guerra, que utilitza les dones com a mers objectes de possessió dels combatents dels què apoderar-se, quan no ens empeny a fugir de les nostres llars, adquirint la doble condició de víctima, dels senyors de la guerra locals i de polítiques de migració i asil com les europees, que lluny de donar una resposta solidària, basada en el respecte als drets humans de les persones migrants i refugiades, han posat en greu risc les vides de milers de persones, moltes d'elles dones i criatures, convertint el mar Mediterrani en una fossa comuna on han perdut la vida intentant fugir de la guerra i la misèria.

Violència també amb una dimensió social, perquè la invisibilitat, l'ocultació, la negació, la manca de valoració de les dones, també són formes de violència.

Però la forma més intensa de violència i precarietat que podem patir com a éssers humans és la negació de la nostra condició com a subjectes de ple dret, passant a ser permanentment tutelades, sense capacitat per decidir sobre el nostre propi cos.

Vivim en una situació patriarcal que sotmet, cosifica i mercantilitza el cos de les dones. EUiA defensem l'adopció de mesures de regularització de la residència, així com d'inserció laboral i social de les persones afectades pel tràfic il·legal amb finalitats d'explotació sexual. I reclamem mesures de reconeixement de drets d'aquestes persones, amb la finalitat de millorar les seves condicions de vida.

Necessitem polítiques que garanteixin el nostre dret a decidir lliurement sobre la nostra maternitat: avortament lliure, gratuït, sense riscos, per a totes, sense tuteles, terminis o qüestionaments. Hem de defensar una Llei per la interrupció voluntària de l'embaràs, de prevenció i d'educació sexual. En aquest sentit, les relacions entre homes i dones han de basar-se en el respecte i la igualtat real, partint d'una educació afectiva i sexual bàsica per posar els fonaments cap a una societat sense violència masclista.

Necessitem polítiques que no ens discriminin per ser dones. És urgent que la nostra política s'impregni de contingut feminista com a camí cap a una societat igualitària, cap a una democratització de la societat fomentant la participació de les dones, amb el feminisme com a pilar vertebrador de les nostres polítiques.

Necessitem institucions que defensin els nostres drets amb dotacions econòmiques per a la realització de polítiques destinades a l'eradicació de la desigualtat, institucions

amb les què ens sentim veritablement representades.

Pel contrari, el balanç d'aquesta crisi globalitzada consisteix en polítiques austericides que agreugen la situació de les dones, que volen les dones a casa, suplint a l'Estat en la seva desmantellada dimensió social, i supeditades econòmicament als homes, convertint-nos encara més en treballadores de segona classe.

Un model del que EUiA ni podem ni volem ser còmplices: rebutgem frontalment les polítiques patriarcals dels governs titelles de la Troika i apostem pel feminisme, per una democràcia que sense dones no pot ser real.

Per aquests motius, col·lectius i organitzacions feministes de Catalunya, País Valencià i Ses Illes ens hem trobat a la Plataforma Feminista 5N a Tarragona per impulsar una **gran manifestació contra les violències masclistes**, el pròxim **5 de novembre, a les 12 del migdia, a la Plaça Imperial Tarraco a Tarragona**.

Sense feminisme no hi ha democràcia!

Resolució sobre pressupostos al servei de les classes populars

El debat pressupostari a Catalunya segueix amagant polítiques regressives que afecten a treballadors i treballadores. Per la qual cosa es crea el gran perill que els Pressupostos de la Generalitat, en cas de ser aprovats, no responguin als interessos de la majoria de la població catalana.

A hores d'ara cal un pressupost de lluita contra la crisi i les retallades, contra la precarietat i l'abandonament de la recerca, contra el menysteniment de l'educació i la sanitat, el feminisme, la igualtat i la pobresa energètica.

No es podrà avançar en una millora de la situació crítica de molts catalans i catalanes si no s'aposta per uns pressupostos socials, que afavoreixin els drets i necessitats de les classes treballadores i populars.

En aquest sentit, i donat que el nou govern del PP és evident que no atacarà tampoc aquestes dificultats, fem nostra la convocatòria plantejada per CCOO i UGT per manifestar-nos davant el Parlament el dia 19 de novembre.